

rækninger fra den ene som fra den anden Side. Thi det forstod man paa begge, og navnlig paa den højtærede Finansminister, at dette Samarbejde er, trods de Rivninger, der er opstaaet, dyrebart for Ministeriet. Ved Brud paa dette Samarbejde, sagde Ministeren, er der jo større Interesser paa Spil end Erhvervsspørgsmaalene, og derfor maa disse Spørgsmaal løses ved Forhandling og ikke ved Forsøg paa Vold. Jeg ved naturligvis ikke, om det konservative Parti i Enrum ligefrem har søgt at øve Vold for at faa sin Villie med Venstre, men det lød saadan paa den højtærede Finansministers Advarsler mod saadanne Voldslyster. Men jeg forstaar, at Ministeriets fortsatte Eksistens, at Opretholdelsen af et Flertal, af det Flertal, man nu har, og som ikke kan ventes tilvejebragt paa ny ved Henvendelse til Vælgerne, at Militarismen og Kapitalbesiddernes Beskyttelse er dyrebare Interesser, dyrere end Skomagerens og Cigarmagerens og alle disse Smaatterier, som ligger udenfor den virkelige kapitalistiske Interesse og den militaristiske Interesse, der er beskyttet ved et saadant borgerligt Samarbejde. Men selv om jeg altsaa meget vel ser disse Interesser, forekommer det mig alligevel dristigt at tale paa den Maade om Erhvervsspørgsmaalene som noget, der dog ligger lidt ved Siden af den store Interesse, som selve det borgerlige Samarbejde er.

Mit Parti har intet imod den indre Opløsning, som foregaar i de to regerende Partier, saa længe de bevarer Magten. Vor eneste Bekymring er Tilsideættelsen af Erhvervsolitikken, af Arbejderklassens og store Kredse af næringsdrivendes Interesser. Men hvis det konservative Parti ved fornuftig Anvendelse af Forhandling og for min Skyld ogsaa gerne med Vold i den 12te Time kan faa Venstre til at gøre noget for at faa Erhvervslivet i Gang, saa maa de hellere end gerne fortsætte Samarbejdet, indtil Timeglasset rinder ud, da det alligevel ikke længere lader sig gøre. Kan det konservative Parti ikke det, kan det ikke tilvejebringe en saadan Ændring i Ministeriets Politik, som er nødvendig af Hensyn til det nødstedte Erhvervsliv, til baade de saakaldte besiddendes og Arbejdernes Interesser, ja, saa synes jeg, ligesom det er sagt fra andre Sider, at saa maa Vælgerne tages paa Raad, saa er det den naturlige Udgang, og aldrig var der vel mere Grund dertil end just i denne Situation. Og skal vi saa den Vej ud — og det vil vel sagtens vise sig i de nærmeste Dage —, er det uden stor Betydning, om det foreliggende Lovforslag om 30 Mill. Kr. i Løbet af 3 Aar ved-

tages eller ikke. Det maa inden mange Dage være klart, hvorledes Stillingen skal være til selve Livsspørgsmaalet for Ministeriet, og hvis det løses, løses vel ogsaa Spørgsmaalet om de 30 Mill. Kr.s Forøgelse af Statens Laan. Det vil, som jeg alt har sagt i Gaar, ikke være noget større eller mere betydningsfuldt for os. Efter de Bevillingsforslag, der tidligere har foreligget under denne Periode, kan de 30 Mill. Kr., fordelte paa 3 Aar, ikke være noget nævneværdigt. Det vigtige, det afgørende for os er, om man vil skaffe Gang i Produktionen i Samfundet. Det er vor Overbevisning, at det ogsaa vilde medvirke stærkt til Styrkelse af Statens egen Husholdning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Stauning anstillede nogle Betragtninger over, om det nuværende Flertal kunde ventes fornyet ved et kommende Valg. Jeg skal ikke følge ham i dette, for det bliver jo altid til, at hver siger, at han selvfølgelig mener, at Flertallet vil blive paa hans Side. Jeg kan derfor indskrænke mig til at sige, at vi for vort Vedkommende med stor Ro vilde gaa til Valg i dette Øjeblik og i denne Situation.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at man ikke fra Socialdemokratiets Side vilde bevare overflødige Tjenestemænd. Det er en af den Slags almindelige Udtalelser, man altid kan fremsætte, men det er dog en Kendsgerning, som vist ikke med Held lader sig benægte, at hvor Socialdemokratiet raader, saaledes som det gjorde under den tidligere Regering f. Eks., der vil Tjenestemændenes Antal altid vokse. — Naar det ærede Medlem talte om, at man fra vor Side ikke var villig til at skære ned paa det Omraade, hvor man let kunde skære ned, saa er dette ikke rigtigt. Som det fremgaar af Oplysninger, der er fremført gentagne Gange her i Tinget i den sidste Tid, er der i den sidste Tid afskediget eller staaer for Afskedigelse et meget stort Antal af faste Befalingsmænd i Hæren. Jeg tror, det er saadant noget som 900. Jeg skal til Oplysning om, hvad Reduktionen betyder, nævne, at efter den hidtilværende Hærorfning er der ved et Fodfolkslinieregiment 36 faste Linieofficerer, efter den indførte Ordning er der 19. Det vil heraf ses, hvor kraftig den Beskæring er, som har fundet Sted paa det Omraade, som det ærede Medlem i særlig Grad anser for egnet til Beskæring. Altsaa, vi har paa Forhaand imødekømt hans Ønske i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen sagde, at der var mest Tilslutning i Folket til Sparebestræbelserne. Disse møder heller